

841.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 31 października 1925 r.

o odszkodowaniu dla urzędników i robotników przedsiębiorstw spirytusowych, którzy z powodu wprowadzenia monopolu spirytusowego stracili zajęcie.

Na mocy artykułu 3 ustęp 4 i art. 101 ustawy o monopolu spirytusowym z dn. 31 lipca 1924 r. (w brzmieniu ogłoszonym w załączniku do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 września 1925 r., Dz. U. R. P. № 102 poz. 720) zarządza się co następuje:

§ 1. O przyznanie odszkodowania ubiegać się mogą urzędnicy i robotnicy przedsiębiorstw przemysłu spirytusowego, którzy utracili zajęcie z dniem lub po dniu 1 stycznia 1925 r. wskutek zamknięcia tych przedsiębiorstw na mocy przepisów ustawy o monopolu spirytusowym z dn. 31 lipca 1924 r., o ile odpowiadają wymogom, przewidzianym w art. 3 ustęp 4 tejże ustawy w brzmieniu ogłoszonym w załączniku do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 września 1925 r. (Dz. U. R. P. № 102 poz. 720).

§ 2. W wypadku gdy przedsiębiorstwo przemysłu spirytusowego zostało całkowicie, wskutek wprowadzenia w życie przepisów ustawy o monopolu spirytusowym, zamknięte, do odszkodowania mają prawo wszyscy urzędnicy i robotnicy przedsiębiorstwa pod warunkami zastrzeżonymi w art. 1 ustawy.

§ 3. W wypadku częściowego zamknięcia przedsiębiorstwa, prawo do odszkodowania mają urzęd-

nicy i robotnicy zamkniętej jego części. Urzędnikom i robotnikom innych działów prawo to służy tylko w razie udowodnienia przez nich, że pełnili czynności bezpośrednio uzależnione od prowadzenia działu zamkniętego i zostali zwolnieni z powodu jego zamknięcia.

§ 4. Nie mają prawa do odszkodowania urzędnicy i robotnicy przedsiębiorstw przemysłu spirytusowego, jeśli zamknięcie przedsiębiorstwa nastąpiło nie z nakazu władzy państwowej opartego na przepisach ustawy o monopolu spirytusowym, lecz z innych przyczyn, np. wskutek zamknięcia przedsiębiorstwa, względnie jego części lub redukcji personelu z woli właściciela przedsiębiorstwa, zamknięcia w drodze karnej na skutek nadużyć lub z powodu niestosowania się do warunków koncesji, a również ci, którzy sami rozwiązali stosunek najmu, lub zostali zwolnieni z własnej winy.

§ 5. W razie nabycia przez Państwowy Monopol Spirytusowy całkowitego obiektu przedsiębiorstwa, które na mocy ustawy o monopolu spirytusowym tylko w pewnej części uległo zamknięciu, do odszkodowania mają prawo urzędnicy i robotnicy tych tylko części nabytego przez Państwowy Monopol Spirytusowy przedsiębiorstwa, które w myśl postanowień wspomnianej ustawy zostałyby zamknięte.

§ 6. Za zaofiarowanie odpowiedniej pracy w rozumieniu art. 3 ust. 4 ustawy o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. z 1925 r. № 102 poz. 720) będzie uważane zaofiarowanie pracy o tym samym charakterze, jak ta, którą urzędnik lub robotnik wykonywał w zamkniętym przedsiębiorstwie w chwili jego zamknięcia.

§ 7. Za normalny 6-miesięczny zarobek uważana będzie płaca pobrana za 6 ostatnich miesięcy pracy przed zwolnieniem, bez uwzględnienia wynagrodzeń za pracę dodatkowo płatną, np. w godzinach nadliczbowych (ustawa z dn. 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu—Dz. U. R. P. z 1920 r. № 2 poz. 7), w święta, oraz jednorazowych remuneracyj, nagród, zasiłków i t. p., o ile nie były one zastrzeżone bezwarunkowo w umowie najmu pracy.

§ 8. Zatrudnienie w zakładach lub biurach Państwowego Monopoli Spirytusowego, względnie w razie odmowy przyjęcia do pracy wypłata odszkodowania nie odbywa się z urzędu, lecz na indywidualne podanie pracownika.

§ 9. Podania o zaofiarowanie pracy, względnie o przyznanie odszkodowania, należy składać w wydziale IV izby skarbowej tego okręgu, w którym położone jest zamknięte przedsiębiorstwo, w terminie miesięcznym od daty zamknięcia przedsiębiorstwa, a w razie zamknięcia go przed ogłoszeniem niniejszego rozporządzenia — w terminie miesięcznym od daty jego ogłoszenia.

§ 10. Podania winny zawierać następujące dane:

- a) imię i nazwisko urzędnika lub robotnika, wiek i stan rodzinny (u żonatych liczbę dzieci),
- b) miejsce zamieszkania — dokładny adres,
- c) nazwę przedsiębiorstwa względnie przedsiębiorstw przemysłu spirytusowego, w którym w ciągu ostatniego roku pracował i czas pracy w każdym,
- d) charakter, w jakim ostatnio pracował w przedsiębiorstwie,
- e) wysokość wynagrodzenia dziennego (miesięcznego), pobieranego w ostatnim półroczu przed zwolnieniem,
- f) data zwolnienia z pracy z powodu zamknięcia przedsiębiorstwa, względnie jego części,
- g) przyczyna zwolnienia z pracy,
- h) oświadczenie o nieuzyskaniu pracy w zakładach lub biurach Państwowego Monopolu Spirytusowego,
- i) oświadczenie, czy przyjmie pracę w zakładach Państwowego Monopolu Spirytusowego w innej miejscowości.

§ 11. Dane wymienione w § 10 pod literami c do g winny być poświadczane przez właściwy okręgowy inspektorat pracy.

§ 12. Do podania winno być dołączone poświadczenie starostwa lub inny dowód o posiadaniu przez petenta obywatelstwa polskiego.

§ 13. Gdyby dostarczone dane były niewystarczające, lub nasuwały wątpliwości, izba skarbowa zwróci się do odnośnego urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych o ich stwierdzenie, jak również o stwierdzenie czy dane przedsiębiorstwo przemysłu spirytusowego nie zostało zamknięte przed dniem 1 stycznia 1925 r., oraz czy zostało ono faktycznie zamknięte z nakazu władzy w wykonaniu przepisów o monopolu spirytusowym.

§ 14. Po zebraniu powyższych danych, izba skarbowa prześle do Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego w Warszawie podanie wraz z załącznikami, zaopatrzone wnioskiem kierownika wydziału IV izby skarbowej lub jego zastępcy, do ostatecznej decyzji.

§ 15. Przed powzięciem ostatecznej decyzji Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego sprawdzi, czy petent nie został już zatrudniony w biurach lub zakładach Państwowego Monopolu Spirytusowego, względnie, czy nie odmówił przyjęcia zaoferowanej mu pracy.

§ 16. Wypłatę przyznanego odszkodowania należy zarządzić do rąk uprawnionego w kasie skarbowej, właściwej dla jego miejsca zamieszkania. Od potwierdzenia odbioru asygnowanej sumy należy pobrać przypadającą opłatę stemplową.

§ 17. Decyzje Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego o zgłoszonej pretensji urzędnika lub robotnika oraz asygnaty na wypłatę odszkodowania — winny być wysłane na imię interesowanego pod adresem, podanym w zgłoszeniu.

Odpis każdej decyzji Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego należy równocześnie przesać do wydziału IV właściwej izby skarbowej i do właściwego oddziału Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego.

§ 18. Dla celów ewidencyjnych i kontrolnych w Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego założony zostanie specjalny rejestr podań o odszkodowanie.

Do rejestru tego należy wpisać wszystkie podania urzędników i robotników o odszkodowanie, w miarę ich wpływania.

§ 19. Sprawy dotyczące odszkodowania urzędników i robotników zamkniętych zakładów przemysłu spirytusowego, należy traktować jako pilne, a odnośne podania załatwiać z jaknajwiększym pośpiechem.

§ 20. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: W. Grabski